

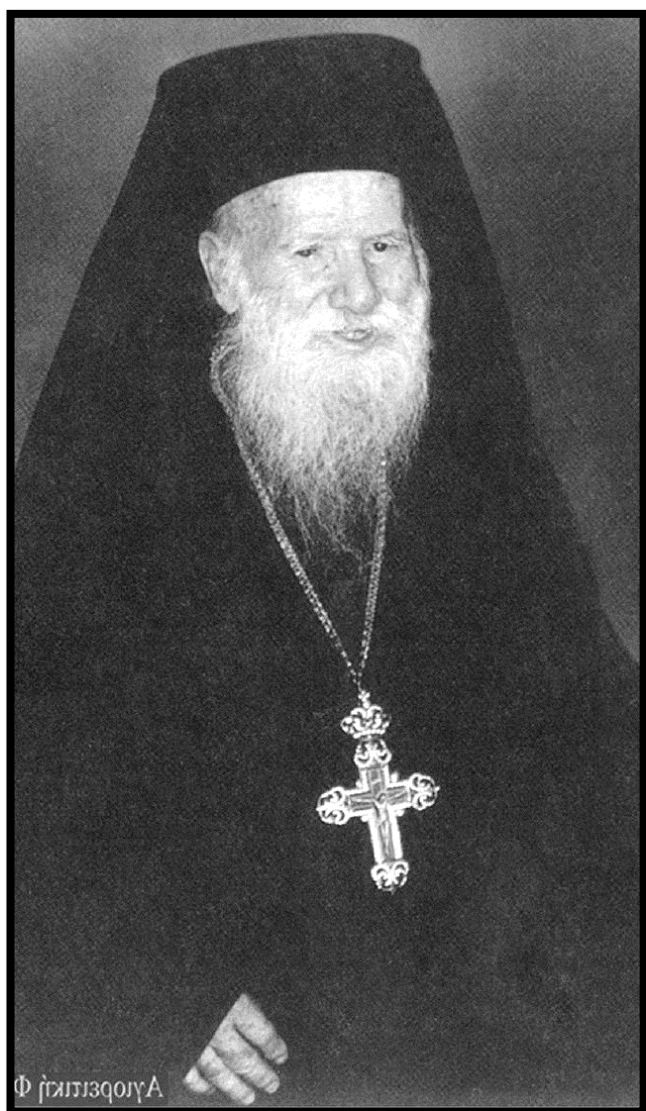
BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

*Nimic nu este pierdut cât timp credința e în picioare,
cât sufletul nu abdică și capul se ridică din nou.*

(Părintele Arsenie Papacioc)

Nr. 229 / 5 noiembrie 2017

SFÂNTUL PORFIRIE
KAPSOKALIVITUL

1906 - 1991

DESPRE POZIȚIA SFÂNTULUI PORFIRIE CU PRIVIRE LA VIAȚA DUHOVNICEASCĂ ÎN VREMURILE NOASTRE

Într-o vreme când din ce în ce mai mulți oameni simt nevoia, din cauza crizelor care îi afectează, să cerceteze evenimentele eshatologice ca cele descrise în Apocalipsa Sfântului Ioan Teologul, dar și acele lucruri făcute cunoscute prin harul Domnului profeților, părinților Bisericii și sfinților din zilele noastre ca părintele Paisie Aghioritul, trebuie totuși să luăm în seamă și părerea părintelui Porfirie și să înțelegem de ce un așa mare om al timpurilor noastre, în timp ce știa foarte bine ce trăim noi acum și care este sursa, a evitat să vorbească despre aceste lucruri.

Trebuie să ne punem întrebarea de ce părintele nu a vorbit despre ceea ce ne așteaptă, ci a făcut cunoscute doar câteva lucruri. Esența gândirii părintelui Porfirie a fost aceea că oamenii au nevoie să crească și să se întărească din dragostea

pentru Creatorul lor, printr-o relație de tipul celei dintre copil și părinte, și nu din frica de ceea ce va veni. Pentru că unitatea, care a fost cel mai mare dar dat de Hristos Apostolilor Săi, poate fi menținută când copilul este unit cu Tatăl său prin dragoste și nu prin teamă.

Părintele aseamănă timpul de acum cu cel trăit în anii de dinaintea venirii lui Iisus. Ce era atunci? Era o *pax romana* la conducere, idolatrie și o preoție însetată după putere, falsă, fără a aduce beneficii, ci mai degrabă una ce depărta pe oameni de Dumnezeu. Și, în final, erau și o mână de oameni buni și curați la suflet. Toate acestea descriu în detaliu ceea ce se întâmplă astăzi și repetarea lor ne va pune într-un mare pericol.

Înainte de Hristos existau proorocii despre venirea Sa precum și avertismente de pocăință pentru oamenii aleși ai lui Dumnezeu, ca în cazul lui Iona și al cetății Ninive. Aceste proorocii au fost trimise de El pentru acești oameni curați ai fiecărui veac, puțini la număr, cum am spus mai devreme, pentru că ei au vrut să primească mesajul și au știut ce să facă.

Părintele Porfirie a acționat având asta în mintea sa, chemând oamenii să se apropie din dragoste și nu din frică de fapte îngrozitoare.

El știa, dar nu s-a arătat c-ar ști. Vorbea laconic și cu înțelesuri ascunse, înțelegând că în zilele noastre există un mare gol între spiritualitatea oamenilor din Sfântul Munte și cei din lumea ce îl înconjoară. De aceea a trimis un om la

părintele Paisie Aghioritul, să-l oprească să mai vorbească despre Antihrist, despre semnul său, despre războaiele iminente etc.

Nu pentru că era greșit ceea ce primise părintele Paisie prin luminare Dumnezeiască, ci pentru că lumea nu se afla la un nivel spiritual la care frica să nu aibă un efect practic și în care singura apropiere necesară să fie dragostea.

Dacă omul iubește pe Dumnezeu, atunci El, când oamenii se schimbă, schimbă istoria. Ca în cazul cetății Ninive.

Același părinte Porfirie, în ultimele sale zile, apăsător de degradarea morală și nenorocirea în care ne găsim, spune ucenicilor săi: „*Tu ai o haină, fii căpetenie peste noi*” (Is. 3, 6). Asta descrie situația de acum. Aceeași situație a „vechiului Israel” și a „noului Israel” și aceleași simptome.

Aici pierdem întreaga esență. Războaiele, calamitățile și evenimentele viitoare sunt ultimul remediu al apostaziei oamenilor, de aceea părintele ar spune: „*Apocalipsa a fost scrisă ca să nu se petreacă*”.

Apocalipsa are ca scop punerea în alertă și ca s-o evităm trebuie să ne unim cu Hristos. Acesta este tratamentul pentru cei bolnavi, pentru că dacă boala avansează, evenimentele Apocalipse vor fi amputarea aplicată de doctor atunci când apare cangrena.

Părintele Paisie a spus același lucru pelerinilor care au venit la el speriați de evenimentele viitoare și când a fost întrebat de vremea când

se va pogorî mânia lui Dumnezeu: „Trebuie să cerem ca să vină mila și nu mânia Sa”. De asta au nevoie oamenii. Dacă fiecare dintre noi acționează singur și fără Hristos, sigur că ne vom merita plata.

În ultima noapte, Hristos s-a rugat pentru jumătate de oră și a spus: „Ca toți să fie una”. Același Duh Sfânt s-a rugat și prin părintele Porfirie pentru unitatea în Hristos a tuturor creștinilor și pentru întreaga umanitate, ca suferințele apocalipsei să nu vină.

Referindu-se la metodele și mijloacele pe care părinții ar trebui să le folosească în educarea propriilor copii, Părintele Porfirie, ca un pedagog înțelept ce era, spunea: „Nu vă purtați cu copiii în chip silnic. De obicei slăbiciunile copiilor își au izvorul în comportamentul părinților, care își silesc copiii, din dragoste desigur, care însă este doar o simplă dragoste omenească. Când vreți să le spuneți ceva copiilor voștri, spuneți-le prin rugăciunea pe care o faceți. Copiii nu ascultă de cele pe care le aud, decât atunci când îi luminează Harul dumnezeiesc. Abia atunci ascultă ce vrem să le spunem. Când vreți să-i spuneți ceva copilului vostru, mai bine spuneți-i întâi Maicii Domnului, și ea va lucra. Iar rugăciunea voastră se va face suflare dătătoare de viață, mângâiere duhovnicească, ce îl va cuprinde cu îmbrățișarea sa, atrăgându-l”.

Referindu-se la firea sa poetică, Părintele Porfirie obișnuia să spună: „Hristos nu vrea lângă El oameni grosolani, ci delicați... Sfinții sunt

poeți... Într-adevăr, câtă poezie este în înfățișarea, în învățătura și în lucrarea Domnului nostru Iisus Hristos, pe marea Tiberiadei!”. Și sfătuia: „Citiți Psaltirea, căci îndulcește sufletul”.

Alteori își povățuia fiii duhovnicești, spunându-le: „Iubiți natura și treziți-vă de dimineață, ca să-l vedeți pe soarele-rege ivindu-se purpuriu din valuri”. De asemenea, îi îndemna să stea pe malul mării, cugetând, rugându-se, ascultând glasurile tainice ale naturii, liniștindu-se. Să facă excursii, să suie pe munte, să privească cerul înstelat, să se bucure primăvara de frumusețea țărinilor, a florilor, a copacilor, și iarna, de zăpadă. Părintele Porfirie era convins că acest fel de sensibilitate contribuie la maturizarea duhovnicească și sufletească a omului, fiind începutul unei comuniuni mai profunde cu Dumnezeu și, totodată, începutul unei doxologii închinată nesfârșitei Sale măreții.

Religia noastră este desăvârșită, adânc filosoficească. Lucrul simplu este și cel mai de preț. În viața duhovnicească să vă luptați simplu, lin, fără siluire. Sufletul se sfințește și se curățește prin studiul cuvintelor Părinților, prin învățarea psalmilor, a vieților sfinților, a psaltichiei, a rugăciunii.

Dăruți-vă, așadar, lucrurilor duhovnicești, și lăsați-le pe toate celelalte. La slujirea lui Dumnezeu putem ajunge ușor, fără chinuială. Sunt două căi de a ajunge la Dumnezeu: cea crâncenă și

istovitoare, cu sălbaticile năvăliri împotriva răului, și cea ușoară, prin iubire. Există mulți care au ales calea cea anevoioasă și «au dat sânge, ca să ia Duh», până ce au ajuns la o mare virtute. Eu găsesc că drumul mai scurt și mai sigur este acesta, prin iubire. Pe acesta să-l urmați și voi.

Vă puteți dăru, adică, unei alte strădanii. Să studiați, să vă rugați și să aveți drept țel înaintarea în iubirea lui Dumnezeu și a Bisericii. Nu vă luptați să alungați întunericul din camera sufletului vostru. Faceți o găurică, pentru a intra lumina, și întunericul va pleca. Același lucru este valabil, și pentru patimi și neputințe. Nu vă luptați cu ele, ci sârguiți-vă să le preschimbați în putere, disprețuind răul. Să vă grijiți de tropare, canoane, de slăvirea lui Dumnezeu, de dragostea dumnezeiască. Toate sfintele cărți ale Bisericii noastre – Octoihul, Ceaslovul, Psaltirea, Mineiele - cuprind cuvinte sfinte, de dragoste către Hristosul nostru. Să le citiți cu bucurie, cu iubire și veselie. Când vă dăruiați acestei strădanii cu înflăcărare, sufletul vostru se va sfinți

în chip lin, tainic, fără să vă dați seama. Vieților sfinților, mai ales viața Sfântului Ioan Colibașul, m-au impresionat. Sfinții sunt prietenii lui Dumnezeu. Ziua întreagă vă puteți îndulci și desfăta de izbânzile lor, și să le urmați viața. Sfinții s-au dăruit în întregime lui Hristos. Prin acest studiu veți dobândi încet-încet blândețea, smerenia, iubirea, și sufletul vostru va deveni bun. Să nu alegeți mijloace negative pentru îndreptarea voastră. Nu-i nevoie nici să vă temeți de diavol, nici de iad, nici de nimic. Acestea nasc împotrivire. Am și eu o mică experiență în astea. Scopul nu este să ședeți, să vă răniți și să vă trudiți, spre a vă îndrepta. Scopul este să trăiți, să studiați, să vă rugați, să înaintați în iubire, în iubirea lui Hristos, în iubirea Bisericii. Toată puterea voastră să se îndrepte către iubirea lui Dumnezeu, către slăvirea Lui, către alipirea de El. Astfel, izbăvirea de rău și neputințe se va face tainic, fără să prindeți de veste, fără osteneală.

Sursa: Ne vorbește părintele Porfirie, Editura Egumenița, 2008

PROGRAMUL LITURGIC

Marti 7 noi.	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 8 noi.	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie → Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil și al tuturor cereștilor puteri
Joi 9 noi.	08:00	Ceasurile, Sfânta Liturghie → Sfântul Nectarie de la Eghina
Vineri 10 noi.	18:00	Paraclisul Maicii Domnului
Sâmbătă 11 noi.	18:00	Vecernia
Duminică 12 noi.	08:00	Utrenia, Sfânta Liturghie
	18:00	Vecernia și Litia → Sfântul Ioan Gură de Aur

Strada Doamnei, Nr. 18, Sector 3, București

Pentru buletinul online abonarea se face pe site: www.sfantul-ilie.ro